

Anhang

til

Rigsdagstidenden

for den forenede Rigsdag.

Betænkning

over

det kongelige Budskab angaaende Thronfølgens Ordning.

(Afgiven af det af den forenede Rigsdag nedsatte Udvalg.)

De Undertegnede, som af den forenede Rigsdag ere udnævnte til at afgive Betænkning over det Rigsdagen forelagte kongelige Budskab af 4de October 1852, stg. til Thronfølgens Ordning, have paa det Omhyggeligste overvejet og i en Række af Møder forhandlet dette for Fædrelandets hele Fremtid saa høist vigtige Anliggende, ligesom de ogsaa gjentagne Gange have confereret om Sagen med Hans Excellence Premier- og Udenrigsministeren, der efter Indbydelse har indfundet sig i Udvalget.

Forsaauidt det Forslag, der indeholdes i det kongelige Budskab, gaaer ud paa, at saafremt det fra Kong Frederik III. paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, der ifølge Kongeloven har Arveret til den danske Throne, maatte uddøe, da Thronfølgen for samtlige under Kongen af Danmarks Scepter nu forenede Lande skal gaae over paa S. S. Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Afkom med Hans Gemalinde Prindsesse Louise af Hessen, alt i Overensstemmelse med de Rigsdagen forelagte Actstykker, hvorved dette Arrangement er begrundet, har der i Udvalget kun været den enstemmige Mening, at Rigsdagen beredvilligen bør give sit Samtykke til dette heldige Arrangement, hvorved det er lykkedes at opnaae, at det danske Monarki i sit hele nuværende Omfang vil holdes samlet, om end den ovennævnte beklagelige Begivenhed skulde indtræde.

Derimod har der vilst sig megen Meningsforskjellighed i Udvalget om den Bestemmelse i Forslaget, at al Arveret efter Kongelovens Artikler 27—40 i det betegnede Tilfælde skal være ophævet, ikke saameget med Hensyn til den egentlige Realitet, i det vel de allerfleste af Udvalgets Medlemmer samstemme i, at denne Bestemmelse helst maatte have været holdt tilbage, som med Hensyn til, hvilken Fremgangsmaade det vil være rigtigst at følge fra Rigsdagens Side, efterat nu engang Forslaget foreligger saaledes som det er. Endel af Udvalgets Medlemmer (9) ansee det for rigtigst, at Rigsdagen ikke gaaer ind paa Spørgsmaalet om Ophevelsen af Kongelovens Arveret, men at dette stilles i Bero indtil den ved Allerhøieste Rundergjørelse af 28de Januar 1852 bebudede fælles Forsatning foreligger. Nogle Andre (7) have troet at burde tilraade, at Rigsdagen ogsaa giver sit Samtykke til denne Deel af det kongelige Budskab, under Forudsætning af, at der i den kongelige Statsact, hvorved den nye Ordning af Thronfølgen skal erholde fuld Gyldighed og bindende Lovkraft, optages en Udtalelse om, at alle de den danske Krone og det danske Kongehuus tilhørende Lande og Afkommer stedse skulle, ligesom hidtil efter Kongeloven, udelte og usvækkede gaae over paa Den, der kaldes til den danske Throne. Og endelig have de øvrige Medlemmer (9) antaget, at Rigsdagen bør meddele sit Samtykke til det kongelige Budskab i det Hele, uden at dette Samtykke betinges af nogen saadan Forudsætning som den ovenanførte, i det de ansee dette uhenstgæmæssigt, og mene at Rigsdagen kan holde sig forvisset om, at Regjeringen selv vil vide at varetage, hvad der i saa Henseende kan være fornødent. Da saaledes Udvalgets Medlemmer ikke have kunnet forene sig om noget fælles Forslag til det Svær, som af den